YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
11 päivänä heinäkuuta 1968 *

Asiassa 6/68,

Zuckerfabrik Watenstedt GmbH, kotipaikka Watenstedt über Schöningen, Kreis Helmstedt, edustajinaan johtajat Rudolf Modrow ja Alfred Steinmeier, avustajanaan asianajaja Konrad Redeker, Bonn, prosessiosoite Luxemburgissa c/o asianajaja Georges Reuter, 7 avenue de l'Arsenal,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen neuvosto, asiamiehenään neuvoston oikeudellinen neuvonantaja Hans Jürgen Lambers, prosessiosoite c/o Émile Reuter, Centre européen, Luxembourg-Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuimelta käsittelyn tässä vaiheessa ratkaisua kysymykseen sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä joulukuuta 1967 annetun neuvoston asetuksen N:o 1009/67/ETY 9 artiklan 3 kohtaan, jossa säädetään, että mainitun 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä interventiojärjestelmää sovelletaan raakaan juurikassokeriin ainoastaan 31 päivään joulukuuta 1969 asti, kohdistuvan kumoamiskanteen *tutkittavaksi ottamisesta*,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaoston puheenjohtaja A. M. Donner, tuomarit A. Trabucchi, J. Mertens de Wilmars (esittelevä tuomari) ja P. Pescatore,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteessa vaaditaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä joulukuuta 1967 annetun neuvoston asetuksen N:o 1009/67/ETY 9 artiklan 3 kohtaan sisältyvän säännöksen kumoamista.

Kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioiden nimeämille interventioelimille säädetty velvoite niille tarjottujen raa'an tai valkoisen juurikas- tai ruokosokerin määrien ostamisesta tietyin edellytyksin interventiohintaan päättyy riidanalaisen säännöksen nojalla raa'an juurikassokerin osalta 31.12.1969.

Vastaaja on esittänyt työjärjestyksen 91 artiklan mukaisen prosessinedellytysten puuttumista koskevan väitteen vedoten siihen, ettei kysymys ole kantajaa suoraan ja erikseen koskevasta päätöksestä.

Jotta kysymys kanteen tutkittavaksi ottamisesta voitaisiin ratkaista, on tarkasteltava sitä, onko riidanalainen toimenpide asetus vai päätös perustamissopimuksen 173 ja 189 artiklan merkityksessä.

Perustamissopimuksen 189 artiklan toisen kohdan nojalla asetuksen ja päätöksen erottava kriteeri on se, "päteekö" kyseinen toimenpide yleisesti vai ei.

Näin ollen on arvioitava riidanalaisen säännöksen luonnetta ja erityisesti oikeusvaikutuksia, joita sen on tarkoitus tuottaa tai joita se tosiasiallisesti tuottaa.

Kantaja huomauttaa, että kyseinen säännös on osoitettu useille oikeussubjektiryhmille, joita ovat interventioelimet, muut ostajat sekä myyjät, joihin myös yksinomaan raakaa juurikassokeria valmistavat tuottajat luetaan kuuluviksi, ja väittää, että asian ratkaisemiseksi siltä osin, onko kyseinen toimenpide asetuksen luonteinen vai henkilöä erikseen koskeva, on tarkasteltava toimenpiteen tosiasiallista merkitystä kantajaan tai siihen ryhmään nähden, johon kantaja kuuluu.

Kantajan mukaan riidanalaisen toimenpiteen vaikutukset koskevat suoraan ja erikseen "tiettyä henkilöryhmää eli raa'an juurikassokerin tuottajia", koska rii-

danalainen toimenpide tuottaa näille tosiasiallisia vaikutuksia, jotka ovat taloudellisesti raskaampia ja siten poikkeavat niistä, joita se tuottaa muille oikeussubjekteille, joihin sitä sovelletaan.

Asetuksella N:o 1009/67/ETY käyttöön otettu sokerialan yhteinen markkinajärjestely perustuu pääasiallisesti hintojen sääntelyyn.

Tarvittavien työllisyyttä ja elintasoa koskevien takeiden varmistamiseksi yhteisön sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille kyseisessä asetuksessa säädetään toimenpiteistä sokerin markkinoiden vakauttamiseksi siten, että valkoiselle sokerille vahvistetaan tavoitehinta ja interventiohinta sekä johdetut interventiohinnat, joissa otetaan huomioon sekä alueelliset hintaerot että tuotteiden jalostusaste.

Interventioelimille asetettu velvoite niille tarjottujen määrien ostamisesta on olennainen edellytys interventiohintoja vastaavan hintatason säilyttämiselle.

Kun asetuksen N:o 1009/67/ETY 9 artiklan 3 kohdassa kyseiset elimet velvoitetaan ostamaan raakaa juurikassokeria 31 päivään joulukuuta 1969 asti, siinä tosiasiallisesti tarkoitetaan, että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisia toimenpiteitä sovelletaan raakaan juurikassokeriin ainoastaan edellä mainittuun päivään asti.

Kyseisessä säännöksessä vahvistetaan näin ollen yhden tuotteen hintajärjestelmä ja siten ostajien sekä myyjien, joihin luetaan myös tuottajat, oikeudet ja velvoitteet.

Tällainen toimenpide pätee yleisesti perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

Sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sillä on oikeusvaikutuksia sellaisiin henkilöryhmiin nähden, joihin viitataan yleisellä ja abstraktilla tavalla.

Se koskee kantajaa ainoastaan sillä perusteella, että tämä on raa'an juurikassokerin myyjä, ilman muita täsmennyksiä.

Lisäksi 9 artiklan 3 kohdan kaltaisella säännöksellä, jolla kumotaan säännös, joka pätee yleisesti, tai rajoitetaan tällaisen säännöksen ajallista sovellettavuutta, on sama yleinen luonne kuin viimeksi mainitulla säännöksellä.

Toisaalta toimenpiteen pitämiseen asetuksen luonteisena ei vaikuta se, että on mahdollista vaihtelevalla täsmällisyydellä määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin sitä tiettynä ajankohtana sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että tällainen soveltaminen perustuu kyseisessä

toimenpiteessä sen tarkoituksen huomioon ottaen määriteltyyn objektiiviseen oikeudelliseen tai tosiasialliseen tilanteeseen.

Myöskään se, että säännöksen tosiasialliset vaikututukset voivat poiketa toisistaan eri oikeussubjektien osalta, joihin sitä sovelletaan, ei estä sen pitämistä asetuksen luonteisena, jos kyseinen tilanne on objektiivisesti määritelty.

Vastaaja ei ole toiminut näiden vaatimusten vastaisesti säätäessään yhdelle tuotteelle eri hintajärjestelmän kuin muille tuotteille.

Jos hintoja koskevan säännöstön asetuksen luonteen tunnustamisesta kieltäydyttäisiin ainoastaan sen vuoksi, että se koskee yhtä tiettyä tuotetta, ja jos tällaisen säännöstön katsottaisiin vaikuttavan kyseisen tuotteen tuottajiin sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä erotetaan kaikista muista henkilöistä, päätöksen käsitettä laajennettaisiin siinä määrin, että loukattaisiin perustamissopimuksen järjestelmää, jonka mukaan yksityiset oikeussubjektit voivat nostaa kumoamiskanteen ainoastaan sellaisia yksittäisiä päätöksiä vastaan, jotka on näille osoitettu, taikka sellaisia säädöksiä vastaan, jotka vaikuttavat näihin vastaavasti.

Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

Tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Koska käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantaja on hävinnyt asian, kantajan on vastattava oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 173 ja 189 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on hylännyt muut laajemmat tai vastakkaiset vaatimukset ja antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lecourt Donner Trabucchi

Mertens de Wilmars Pescatore

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 1968.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti